

ad § 3.

ad 1. Indtægten:

Brutto-Indtægten af Stempelpapirsintraderne og de med disses Oppebørsel forbundne Udgifter have i de siden Emanationen af den nye Stempellov forløbne Finantsaar været følgende:

	Brutto-Indtægten.	Udgifterne.
i Finantsaaret 1862—63	742,170 Rd. 60 ø.	25,439 Rd. 77 ø.
— 1863—64	522,915 — 42 —	22,057 — 3 —
— 1864—65	395,697 — 24 —	14,889 — 1 —

Indtægten for det sidstnævnte Finantsaar har saaledes vel været ikke ubetydelig mindre end den nu for Finantsaaret 1866—67 calculerede; men da den store Nedgang i Indtægten for hiint Finantsaar væsentlig maa tilskrives de daværende særlige Omstændigheder, og da Indtægten alt for den forløbne Deel af indeværende Finantsaar har viist nogen Tilgang, antager man, at der for det kommende Finantsaar vil kunne paaregnes en Indtægt af omtrent den angivne Størrelse.

ad Udgiften:

a. Ved kongelig Anordning af 11te Marts 1862 ere Forhandlingsprocenterne ansatte til 2 pCt. af det Solgtes Værdi, dog saaledes, at der for Salget ved Filialforhandlingerne endvidere tillægges vedkommende Antstue 1 pCt. for Regnskabsførelsen. I Henhold hertil har denne Udgift i Finantslovene tidligere været anslaaet til omtrent $2\frac{1}{2}$ pCt. af Brutto-Indtægten af Stempelintraderne; men da denne Ansættelse har viist sig at være noget rigelig, og da Udgiften ogsaa i og for sig rettest bør beregnes ikke efter hele Brutto-Indtægten, men efter den Deel af samme, som indkommer ved Salget af Stempelpapir, altsaa med Fradrag af Indtægten ved Documentstempling, Boder, Afgifter af Lotterier og Brandforsikringspoliceer m. v., er denne Beregningsmaade her lagt til Grund, og, da Brutto-Indtægten ved Salg af stemplet Papir kan anslaaes til lidt over 400,000 Rd., ere Udgifterne til de omhandlede Procenter følgende ansatte til 10,000 Rd.

b. Til Omkostninger ved Stemplingen har i Finantsloven tidligere været opført 9,000 Rd.; i Finantsloven for 1864—65 var opført 5,000 Rd., og i Finantsloven for 1865—66 var opført 8,000 Rd. Da der imidlertid ved Udgangen af indeværende Finantsaar vil have en betydelig Beholdning af Papir, antager man, at et Beløb, som det ved Finantsloven for 1864—65 bevilgede, vil være tilstrækkeligt.

ad 2. Da de ved Loven af 19de Februar 1861 paabudne forhøiede Arveafgifter kun ere at erlægge af den Arv, som falder efter den 1ste April 1862, vil endnu en Deel af de Arveafgifter, der erlægges i Finantsaaret 1866—67, blive at svare efter Bestemmelserne i Forordningerne af 12te September 1792 og 8de Februar 1810. Da det imidlertid ikke med nogen Paalidelighed lader sig angive, hvorledes Forholdet vil stille sig mellem Indtægten af de ældre og Indtægten af de nyere Arveafgifter, og der derhos heller ikke efter den Erfaring, der endnu have, vil kunne opstilles nogen Calcule for hver enkelt af de ved foranstøede Lov paabudne Arveafgifter, er Indtægten af Arveafgifterne opført med et samlet Beløb, beregnet efter Gjennemsnitsindtægten af Arveafgifterne for de 5 sidste Finantsaar, dog saaledes, at det Beløb, der der-efter fremkommer, er noget forhøiet.

Sjette- og Tiendepenge have ikke givet nogen Indtægt i det forløbne Finantsaar, og da det er undtagelsesviis, at de give nogen Indtægt, er ingen saadan beregnet.